

2. adventna nedelja Nikolaj (Miklavž), škof 06. 12. 2020	za žive in + farane za + Alojza Kočnika (obl.) in starše
Ponedeljek 07. 12. 2020 Ambrozij (Ambrož), škof	za + Franca Kropfa (obl.)
Torek 08. 12. 2020 Brezmadežno spočetje Device Marije	za + Miro Pučnik, Marijo in Franca Flisa (Erjavčevi)
Sreda 09. 12. 2020 Peter Fourier, redovni ust.	za + Marijo Zorko (obl.)
Četrtek 10. 12. 2020 Loretska Božja Mati	za + Antona Strnada (2412)
Petek 11. 12. 2020 Damaz I., papež	za + Jožefa Skerbiša (st.) (2288)
Sobota 12. 12. 2020 Devica Marija iz Guadalupe	za + v čast Božji Materi za zdravje in Božje varstvo
3. adventna nedelja Dekliška nedelja 13. 12. 2020	za žive in + farane za + Franca (obl.), Alojzijo, Zdenka in Mak- similjana Breznika

- Danes obhajamo že **drugo adventno nedeljo**, ko nas v evangeliju Janez Krstnik vabi k temeljni drži našega življenja, to je k duhovni prenovi in k vedno novemu odločanju za dobro, saj pravi: »Spreobrnite se, približalo se je namreč nebeško kraljestvo!« (Mt 3,2) To nebeško kraljestvo je Jezus sam. Papež Frančišek pravi: »Tam, kjer je Božje kraljestvo sprejeto z vero in ponižnostjo, začnejo kliti ljubezen, veselje in mir. ... Gospodu pripravljamo pot in ravnamo svoje steze, ko si sprašujemo vest, preiskujemo svoje obnašanje in spremenimo svoje napačne drže.« Danes pa obhajamo tudi **praznik sv. Miklavža**, ki nas spodbuja k obdarovanju. Zato ne pozabite danes obdariti drug drugega: z lepo besedo, molitvijo, podaritvi časa, pogovora in mnogimi drugimi držami, ki govorijo o naši človeškosti in bogupodobnosti. Na žalost nam je pandemija kitajskega virusa covid 19 onemogočila pripraviti miklavževanje za otroke, zato jih toliko bolj osrečite vi starši in stari starši, ne toliko z materialnimi dobrinami, kolikor z duhovnimi. Naj začutijo, da ste jim dobri starši in vzgojitelji.
- Dobili smo **Marijanske koledarje**. Lahko jih vzamete v zvonici. Stane 2.50 € Ker zaradi pandemije virusa covid 19, letos ne moremo načrtovati terminov, ne bomo imeli svojih koledarjev. Zato si vzemite Marijanske.
- Vsem, ki vam je vzdrževanje cerkve in ostalih župnijskih stavb, izraz vaše vere, pripadnosti Cerkvi, dobrote in ljubezni, se vam iskreno priporočam za vaš dar, ki ga lahko nakažete na: **Župnija Prihova. Prihova 8, 2317 Oplotnica. Št. TRR: SI56 044300001927213**, ali ga prinesete v župnišče.

- Iskrena hvala Alfonzu in Matjažu Zajku za železna vrata; hvala za krašenje cerkve, za vse darove za kuhinjo in vsakršno vašo pomoč in dobroto.
- Na pragu nedelje Kristusa Kralja vesoljstva, to je v soboto, 21. novembra, je odšel h Gospodu **škof dr. Jožef Smej**. Na Prihovi je bil zadnjič na 4. postno nedeljo, ki se imenuje »laetare« ali nedelja veselja, 6. 3. 2016, v letu praznovanja 250-letnice župnije Prihova, ko me je umestil za rednega dušnega pastirja ali župnika na Prihovi. **Nadškof Alojzij Cvikel je o njem zapisal:**

»Škof Jožef Smej je znal biti blizu ljudem, a istočasno je izžareval Božjo bližino in veličino. Zavedal se je, da je v prvi vrsti oznanjevalec evangelija, s svojim življenjem in vedenjem. Njegovo življenje je bilo živo pričevanje zvestobe Gospodu. S pričevanjem uboštvva in nenavezanosti na materialne dobrine ter svobodo. Vedno se je zavedal, da njegovo življenje še ni odrešeno, zato je ostal skromen in iskren, tako pred Bogom kot pred sočlovekom.«

»Vse življenje je bil škof Smej tesno povezan z Božjo Materjo Marijo, njeno bližino je čutil še v domači hiši. Tukaj se je navzel tistega otroškega zaupanja in predanosti Mariji. Zanimivo, da so se vsi pomembnejši trenutki v njegovem življenju zgodili na Marijine praznike. Duhovniško posvečenje na praznik Brezmadežne, škofovsko posvečenje na praznik Marija Matere Cerkve in tudi zadnji trenutek njegovega življenja se je zgodil na praznik Marijinega darovanja v templju.«

»Ni slučaj, da si je škof izbral škofovsko geslo »Milosti polna, spomni se,« kajti v tem geslu je videl svoj življenjski program. Dati srce Bogu in sprejeti njegovo voljo kot vabilo za pot svojega življenja, kot je to storila Marija, ko se je popolnoma izročila v Božje roke in v izpolnjevanje Božje volje. Marija sebe imenuje služabnico, kar izraža popolno zaupanje Bogu, kateremu se je celostno in brez zadržkov izročila. To pa je bila tudi pot našega pokojnega škofa Smeja. Tako duhovniška kot škofovska.

6. DOBRODELNI KONCERT:

<https://www.youtube.com/channel/UCbeT6was1ROJXX6PsNfycWg>
Povezava za darovalce: <https://www.z-ams.si/index.php/sl/domov-zams/darujem>

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

ŽUPNIJE BL. DEVICE MARIJE VNEBOVZETE.

2. adventna nedelja
Nedelja mož in fantov
Nikolaj (Miklavž), škof
06. 12. – 13. 12. 2020

Alenka Čampa: Miklavževa šok terapija

Danes je god svetega Miklavža, za najine otroke najbolj priljubljenega svetnika. Najini otroci so zlati, vendar so otroci današnjega časa. Četudi se nadvse trudiva da bi imeli vse kar potrebujejo in le malo tega, kar hočejo, imajo slednjega veliko preveč.

Niso hoteli pisati Miklavžu

Zadnje tedne je beseda pogosto nanesa na dobrosrčnega škofa in kljub spodbudam, da naj fantje (stari so 7, 5 in 3 leta) napišejo pisma, se tega kar niso lotili. Na koncu je pismo napisal samo srednji sin, najmlajši je nekaj narisal, najstarejšemu se je pa zdelo čisto logično, da bo darila dobil tudi brez pisma. Zadnje tedne pred Miklavžem se je pri nas doma jezikanje, prerekanje, neposlušnost, 100 x ponavljanje tega, kar je treba narediti, ... stopnjevalo.

"Dala sem jim piti vzgojno tinto."

Tempo današnjega časa je hud. S dojenčico sva vsak dan dvakrat v avtu ne glede na vreme. Dopoldnevi so podrejeni kuhanju, perilu in doslednemu dojenju v miru, ki si ga moram prav izboriti. Nakupovanje in Miklavževo peko sem spet odlašala do zadnjega. Šele v trgovini sem se "zbudila" in se spomnila, da fantje niso hoteli pisati pisma Miklavžu.

Zvečer, ko so glavice zaspale, sem vzela list papirja in v Miklavževem imenu napisala pismo vsem trem. V pismu sem opozorila, okarala in tudi pohvalila. V sveti jezi, sem si mislila: "Vam bom že dala piti vzgojne tinte!" LAVORJE pred vrati sem pustila prazne in v njih položila samo pismo. Tuljenje

Zbudili so se zgodaj in takoj planili pred vrata. Najstarejši je tulil, drugi sin je rekel "bo pa drugo leto prinesel", najmlajši pa je vpil čez oba, da "vsaj pismo je" in ga tudi pobral.

Trudoma, z znanjem le parih črk, je prebral "dragi moji fantje",... Najstarejši pa se je še kar kujal, tulil in ko sta se mlajša dva že nekako prirnila z branjem do konca, je list od jeze in razočaranosti zmečkal. Posegla sem vmes in jih poslala pogledat na balkon.

Veselje in hvaležnost ob skromnih igračah – za vse tri ena škatla LEGO kock in za vsakega najmanjša vrečka bonbonov, je bilo veliko.

V sebi sem čutila grenkobo nad takšnim dejanjem, po drugi strani pa ponos, ker je tudi to dobro za njihovo vzgojo. Čuječnost in meje, ljubezen in seveda podpora moža, ki je v tem procesu sodeloval s pritrjevanjem in pogledom izpod očal izza knjige (mož = moja ograja, na katero se naslanjam) so zmagali.

Alenka Čampa

<http://www.diz.si/miklavzeva-sok-terapija/>

Oče naj da pobudo!

- ✓ Svet nas rine v bleščavost milijona luči, mi pa lahko rečemo NE – in pustimo goreti le svečam, najprej eni, nato dvema, trem, štirim.
- ✓ Svet nas rine v glasno razbijanje, mi pa lahko rečemo NE – se umaknemo v tihoto družinske molitve in prislunemo.
- ✓ Svet nas rine v popivanje in prenažanje, mi pa lahko rečemo NE – se odrečemo in damo onim, ki nimajo.

Kdo pa naj v družini omogoči izkušnjo hrepenenja, tako, da otroci dobijo tisto kar potrebujejo in ne le tisto kar si želijo? Kdo je tisti, ki mora pogledati naprej, kdo lahko vidi otroke kot odrasle in že sedaj ve kaj je zanje dobro?

Oče in mama. A oče naj da pobudo in vztraja. Tudi dedek in babica ...

Kdo pa naj ugasne milijon luči in prižge svečo? Kdo naj utiša hrupno razbijanje in v tihoti sklence roke v molitvi? Kdo naj ukine popivanje in prenažanje in poskrbi, da dobijo oni, ki nimajo? **Vsakdo.**

A kdo naj dá pobudo v svoji družini, v svojem okolju? Kdo naj začne in vztraja pri manj bleščave, manj razbijanja, pri manj popivanja in prenažanja? **Vsakdo jo lahko da, a v družini naj bo to oče.** Oče naj da pobudo. On naj postavi pravila, se jih sam drži in naj vztraja. On naj tudi prvi prosi za Božjo pomoč. Žena naj se mu v prošnji pridruži in ga podpre. Ko bomo odgnali odvečno, se bo pokazalo bistveno.

Čas pričakovanja Jezusa je čas tihote

Advent je seveda predvsem pričakovanje učlovečenja Boga, ko Božji sin v podobi majhnega otroka, pride med nas. Otrok pa – tudi človeški otrok – pride med nas brez bleščave milijona luči, brez glasnega razbijanja, brez popivanja in brez prenažanja. Otroka s tem le prestrašimo. Tudi Božjega otroka. In ne pride. Ker on prihaja tiho, le nežno trka in čaka pri vratih. Da slišimo in da odpremo (Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim, on pa z menoj. Raz 3,20).

Najprej je treba torej utihniti – da slišimo, potem pa odpreti – da lahko vstopi. Če ne slišimo in če ne odpremo, ostanemo v "hlevu" polnem hrupa, a sami. Brez Otroka. In "večerjamo" sami.

Aleš Čerin

<http://www.diz.si/pricakovanje-dveh-velikih-in-kdo-naj-prvi-rece-ne/>

OTROCI! PRISLUHNITE DANAŠNJEMU EVANGELIJU

2. adventna nedelja, 6.12.2020:

<https://www.youtube.com/watch?v=6rBmJFdyvkw>

Nato odgovorite na zastavljena vprašanja.

Mavrica adventna spodbuda: <https://www.facebook.com/revijamavrica>

Dragi otroci! Učenje lahko primerjamo s potjo, ki je strma in pelje na vrh gore. Najprej pridemo do gore, nato si jo ogledamo in povzdiguemo z očmi proti vrhu, proti svojemu cilju. Med potjo se velikokrat zazremo nazaj v dolino, da vidimo kje smo bili in koliko poti smo že prehodili. Včasih to doživljamo kot nekaj prijetnega, včasih kot nekaj mučnega. Tako je z vsakim učenjem, še posebej z učenjem za življenje. Verouk je čudovita pot za življenje, ki prinaša srečo in zadovoljstvo, smisel in mir srca. Zato skrbno preberite povzetek poglavja iz katekizma in naredite nalogo. Ob tem pa ne pozabite na adventno akcijo „Otroci za otroke“.

PRVI RAZRED: št. 9: Sveti Nikolaj (Miklavž);

DRUGI RAZRED: št. 10: Bodi dober

Otroci odkrivajo zgodbo sv. Nikolaja-Miklavža. Sveti Nikolaj je bil škof iz Mire, ki je živel okoli leta 300. Bil je iz bogate družine. O njem obstaja mnogo različnih zgodb: kako naj bi pomiril nevihto, v življenje obudil tri majhne fante, ki so jim odsekali ude ter poskrbel, da so jih spet imeli. V sanjah se je prikazoval vladarju Konstantinu in dosegel, da je pomilostil tri mlade oficirje, ki so bili obsojeni na smrt – zato je postal zavetnik zapornikov, otrok in mornarjev. Najbolj pa je znan po tem, da je rešil tri hčere revnega kmeta. Nikolaj je skozi njihovo okno vrgel tri kepe zlata za njihovo doto.

Z otroki se pogovorite o dobroti in jih spodbudite naj bodo venomer radodarni. Otroci lahko pogledajo risanko z naslovom Nikolaj, mladi mož, vzornik dobrote. V družini si izdelajte darila in drug drugega obdarite. Otroci 1. razreda naj rešijo naloge v delovnem zvezku na straneh 29 in 30, otroci 2. razreda pa naloge na straneh 22 in 23. Ne pozabite z otroki vsak večer ob molitvi prebrati zgodbo iz adventnega koledarja.

TRETJI RAZRED - št. 9: NOV ZAČETEK

Ves adventni čas, čas hrepenenja po prihoda Odrešenika, se družina zbira okrog adventnega venčka, da okrepi družinsko molitev in povezanost. Ne pozabite prebrati zgodbe iz adventnega koledarja!

Iz svetopisemskega odlomka v učbeniku na strani 36, ki si ga preberite, pa odmeva stavek: **Danes moram namreč ostati v tvoji hiši.** To so Jezusove besede Zaheju. Zahej je iskal Jezusa, vendar ga je Jezus našel in ko ga je

našel je Zahej takoj sklenil, da bo popravil svoje grehe tako, da bo vrnil denar tistim, katere je okradel, veliko pa je razdelil ubogim. Tudi nam Jezus govori, da želi ostati v našem domu. Ali se tega zavedamo? Kako vemo da je med nami? Ali se to pozna pri našem delu, govorjenju, molitvi...

Pripravljate se **na prvo spoved**. Duhovnik vam bo pri sveti spovedi naročil, naj vsaj delno popravite škodo, ki ste jo naredili s svojimi grehi. To naročilo imenujemo POKORA. Poznamo različne oblike pokore, na primer: molitev takoj po spovedi, dobro delo, odpoved nečemu, kar imaš rad, prositi odpuščanja in tako dalje. Pokora ni le zadoščevanje za pretekle grehe, ampak je tudi pomoč za novo življenje. Začnite ga danes!

Kaj pomeni beseda zadoščevanje? Latinska beseda za zadoščevanje (*reparatio*) izvira iz glagola *reparare* in pomeni *znova pripraviti*.

Z zadoščevanjem Bogu svojo dušo znova pripravimo na prejem njegove milosti, enako kot zemljo pripravimo za obdelovanje. Na strani 37 in 39 v učbeniku naredi naloge in jih pošlji katehistinji s. Hermini.

ČETRTI RAZRED – št. 8) Bog sklene zavezo s svojim ljudstvom

Na cesti se srečamo s prometnimi znaki, ki jih moramo upoštevati. Kakor imamo pravila na cesti, ki jih upoštevamo, pa potrebuje red tudi naše telo in naš duh. Če hočemo ohranjati zdravo telo, moramo skrbeti za zdrav način prehranjevanja. Red pa potrebuje tudi naš duh. Duhovne hrane si naberemo z izobrazbo, branjem dobrih knjig, učenjem, molitvijo, vzgoja za kreposti in dobre navade. Bog nam je po Mojzesu pokazal, kaj je potrebno za srečo. V Svetem pismu poiščite in preberite 2 Mz 19-24. Ko so Izraelci prišli do **gore Sinaj**, so se tam utaborili. Tretji dan je začelo grmeti in bliskati in v gostem oblaku se jim je prikazal Bog ter jim dal deset zapovedi. Obljubil jim je, da mu bodo posebna lastnina izmed vseh narodov, če bodo radi izpolnjevali njegove zapovedi in poslušali njegov glas. Mojzes je pod goro postavil oltar Gospodu in daroval živali, znamenje zaveze med Gospodom in Izraelovim ljudstvom. Zaveza je najtrdnjše prijateljstvo in povezanost z Bogom. Zaveza, ki je bila sklenjena na gori Sinaj, so Izraelci obnavljali vse do Jezusovega rojstva in se imenuje

Stara zaveza. Nova zaveza se je začela z Jezusom, še posebej pri zadnji večerji in s smrtjo na križu, ki je znamenje nove zaveze med Bogom in nami, ki smo deležni božjega življenja. Bog nas vabi, da vestno izpolnjujemo božje zapovedi, saj nam zagotavljajo prijateljstvo z Bogom, sožitje in medsebojno razumevanje.

PETI RAZRED – št. 8) Župnija nas povezuje

Kristjani smo povezani v živo občestvo. Življenje cerkvene skupnosti apostol Pavel zelo lepo primerja delovanju človeškega telesa. Kakor je telo eno in ima veliko udov, tako je tudi župnijsko občestvo eno, člani občestva pa so njegovi udje. V Svetem pismu poiščite in preberite *1 Kor 12, 14-26*.

Ko se kristjani v nedeljo zberemo pri sv. maši, smo občestvo in Cerkev v malem. Danes, ko smo pri bogoslužju s svojimi domačimi v varnem okolju doma, se še toliko bolj zavemo, kako drugače je, ko smo povezani kot skupnost v istem prostoru in kako nam sedaj primanjkuje ravno fizične povezanosti. Vsaka krščanska skupnost ima svoj prostor za srečavanje,

skupno hišo, ki ji rečemo cerkev. Cerkev z veliko začetnico smo mi kristjani, cerkev z malo začetnico pa stavba. V Cerkvi je prostor za vse: vsak je potreben in vsak ima svojo nalogo. Otroci, odrasli, očetje, matere, starejši in vsak, ki s svojimi sposobnostmi lahko pripomore nekaj dobrega za župnijo. V vsaki skupnosti je tudi duhovnik, ki vodi župnijsko občestvo, župnik. Škof ga je v Jezusovem imenu posvetil in poslal v skupnost kristjanov, da bi vse skupaj vodil k Bogu. Škof je tisti, ki vodi skupnost župnij ali škofijo. Razmislite, katere naloge lahko vi kot veroučenci opravljate v župniji in kakšne naloge lahko opravljajo vaši starši.

ŠESTI RAZRED – št. 8) Zaupajmo Bogu

V učbeniku je zapisana resnična zgodba, ki jo je pripovedoval kardinal Eduardo Francesco Pironio. Njegovi mami so po prvem porodu povedali, da ne bo mogla imeti več otrok. Izročila se je v Božje varstvo in potem imela še 21 otrok. Njeno temeljno sporočilo pa lahko povežemo s svetopisemsko zgodbo o Savlu in Davidu. Poiščite v Svetem pismu in preberite *1 Sam 16*. Savel se je odvrnil od Boga, ker ni izpolnjeval vsega, Bog pa si je namesto njega izbral preprostega pastirja Davida. Neposlušnost Bogu, nas oddaljuje

od Boga in nas pripelje na obrobje življenja, ko doživljamo takšne in drugačne stiske. Savel je zaradi neposlušnosti imel močne težave in ga je mučil zli duh. Pomembno je, da vemo, da Bog vodi naša življenja, če mu zaupamo in se mu izročamo. Pokliče vsakega človeka in presega vsa človeška merila. David je po Božjem načrtu postal to, kar si nikoli ni misli. Pred nami je zato zelo pomembna naloga, da odkrivamo božji načrt in svoje poslanstvo. Od tega bo potem tudi odvisna naša življenjska sreča. Papež Janez Pavel II je nekoč otroke nagovoril, naj molijo, da odkrijejo svoj poklic in se ga potem velikodušno oklenejo. Molite tudi vi, da boste lažje prepoznali božji načrt.

SEDMI RAZRED št. 8) Spolnost je del stvarjenja in človekovega življenja

Spolnost je velik Božji dar. Bog nas je ustvaril kot spolna bitja in zaupal nam je dar ustvarjanja življenja. Žal se danes z darom življenja manipulira na različnih področjih. Kakšen pogled pa imamo kristjani? Se v našem razmišljanju pozna, da smo Božji otroci ali hitro iz tega naredimo komercialno uspešnico?

Predlagam, da si preberete zgodbo v učbeniku. Nejc je bil zelo vesel pogovora z očetom. Vsako dekle bo nekoč mama in ko boš ti oče, boš srečen, če boš imel zvesto ženo, ki te bo znala spoštovati. In ti, ki boš nekoč mama, boš srečna, če boš ob sebi imela zvestega moža, ki ti bo znal izkazovati ljubezen. Ravno v tem se razlikujemo od drugih spolnih bitij. Spolnost brez ljubezni je kot vrtnica brez vode. Cvet bo kmalu ovenel in vrtnica se bo posušila. V Svetem pismu poiščite in preberite *Vp 4, 9-10 in Vp 6, 2-3*. Spoštujte sebe in druge. Spoštljivo govorite o svojem telesu ali telesu drugih in se ne norčujte iz spolnosti. Predvsem pa, učite se čakati, da dozorite tudi duhovno. Priporočite se sv. Antonu in vsak dan molite za svojega fanta, za svoje dekline, da bo izbira prava.

OSMI IN DEVETI RAZRED - BIRMANCI

V preteklem tednu so se birmanci pogovarjali o tem kdo je Jezus in spoznavali njegovo življenje in osebnost. Nadvse veselo je bilo tudi tedensko srečanje z nadškofom, ki so se ga udeležili preko spleta. S tem so utrjevali zavezo, da Cerkev ni vsota posameznikov, ki živijo vsak zase, ampak občestvo, ki se srečuje, daruje, povezuje in moli.

